

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/37/2016
Identifikačné číslo spisu: 1004110630
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1004110630.5

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Mederovej a členiek JUDr. Aleny Prieceľovej a JUDr. Viery Pepeľovej v právnej veci žalobcu v 1. rade: O. Z., nar. XX. B. XXXX, bytom M. XX, XXX XX K., zast. advokátom: JUDr. Martina Mrázová, Šoltésovej 20, 811 08 Bratislava a žalobcu v 2. rade: RENT LTD, Global Gateway 2214 de la Perle, Providence, Mahé, Seychely, IBC číslo 072 656, zapísaný v obchodnom registri republiky Seychely pod č. 072656, štatutárny orgán - Dávid Menotti, zast. advokátom: JUDr. Ingrid Zlochová, Galvaniho 12, 821 04 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpenou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, právne zast. advokátom: JUDr. Oliver Korec, Záhradnícka 9, 811 07 Bratislava, o zaplatenie 755 106,22 eur s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu v 2. rade a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. júna 2016, č. k. 3Cb/25/2004-1052, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. júna 2016, č. k. 3Cb/25/2004-1052 p o t v r d z u j e.
- II. Žalobca v 1. rade m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.
- III. Žalobca v 2. rade a žalovaný n e m a j ú p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 33 073,70 eur so 17% úrokom z omeškania ročne od 11. apríla 2001 až do zaplatenia, žalobcovi v 2. rade 152 139,05 eur 17% úrokom z omeškania ročne od 11. apríla 2001 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pôvodný žalobca spoločnosť ROGEST, a.s. sa žalobou zo dňa 09. mája 2001 domáhal od žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. (v čase podania žaloby žalovaný pod obchodným menom Slovenská poisťovňa, a.s.) zaplatenia sumy 755 106, 22 eur (22 748 336,- Sk) s príslušným úrokom z omeškania od 27. marca 2001 do zaplatenia. Uvedené odôvodnil tým, že od spoločnosti NOVA Design s.r.o. nadobudol na základe kúpnej zmluvy vlastnícke právo k siedmym kusom softwarových systémov IBM AS/400 typ 9402 A 02. Výpočtovú techniku mal

žalobca ďalej predať spoločnosti ORESVO INVEST, a.s., Prostějov, Česká republika. Za účelom vykonania prepravy predmetnej výpočtovej techniky uzavrel žalobca so spoločnosťou S + Z, spol. s r.o. ako prenajímateľom zmluvu o nájme dopravného prostriedku zo dňa 01. apríla 2000 spolu s objednávkou vodiča N. A., ako vodiča nákladného automobilu AVIA A21.1 FURGON, ŠPZ BAB 30-11 na trase z Bratislavy do Ostravy v Českej republike s miestom vykládky pre spoločnosť ORESVO INVEST, a.s., Prostějov, Česká republika. Žalobca uzavrel dňa 17. apríla 2000 s Dopravnou poisťovňou, a.s. poistnú zmluvu č. 520000151 na jednorazové poistenie prepravovaného tovaru v medzinárodnej cestnej preprave. Dňa 19. apríla 2000 o 01:45 hod. došlo na ceste I/62 v smere od Senca na Sládkovičovo k dopravnej nehode medzi osobným motorovým vozidlom značky VW Golf rumunskej ŠPZ K.I. XX-A.O.A., ktoré riadil rumunský štátny občan B. Q. a nákladným vozidlom, ktoré prepravovalo poistený tovar značky AVIA A 21.1 FURGON, ŠPZ K.Q.K. XX-XX, ktoré riadil vodič N. A.. V dôsledku bočného stretu nákladné vozidlo zišlo zo svahu a následne sa prevrátilo do rieky, pričom zostalo z dvoch tretín zatopené, vrátane tovaru, ktoré vozidlo prevážalo, čím sa tovar znehodnotil. Žalobca následne oznámil Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. vznik poistnej udalosti a uplatnil si plnenie z tzv. „zelenej karty“. Žalovaný v priebehu likvidácie poistnej udalosti po doručení všetkých požadovaných dokladov prešiel k pasivite, nereagoval na žiadosť o poskytnutie primeraného preddavku podľa § 797 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Obč. zák.“) a listom zo dňa 26. marca 2001 oznámil žalobcovi, že poskytnutie plnenia z poistnej udalosti, s poukazom na znalecký posudok súdneho znalca Doc. Ing. Jána Dukoša, odmieta. Uvedený znalecký posudok žalobca k dispozícii nedostal.

3. Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 16. októbra 2006, č. k. 3Cb/25/2004-200, súd pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť FACTORING ONE s.r.o., Trenčianska 57, 821 09 Bratislava, IČO: 35 936 363. Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2007, č.k. 3Cb/25/2004-293 súd pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť GELTON BUSINESS CORP. Suite 9, Ansuya Estate, Revolution Avenue, Viktoria, Mahé, Republic of Seychelles. Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 14. októbra 2009, č.k. 3Cb/25/2004-416, súd pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila opätovne spoločnosť ROGEST, a.s., Areál PD 73, 919 42 Slovenská Nová Ves, IČO: 35 754 834.

4. Krajský súd v Bratislave uznesením z 22. septembra 2010, č. k. 3Cb/25/2004-565, pripustil, aby do konania v časti žalovanej pohľadávky vo výške 113 265,93 eur s prislúchajúcou časťou príslušenstva na miesto doterajšieho žalobcu vstúpil O. Z., nar. XX. B. XXXX, bytom M. XX, XXX XX K., ktorý bude ďalej v konaní vedený ako žalobca v 2. rade.

5. Uznesením Krajského súdu v Bratislave vyhlásenom na pojednávaní dňa 14. septembra 2011 súd pripustil vstup spoločnosti RENT LTD, Global Gateway 2214, Rue de la Perle Providence, Mahé, Seychely, do konania ako žalobcu v 3. rade v časti žalovanej pohľadávky 128 368,05 eur na miesto doterajšieho žalobcu spoločnosti ROGEST, a.s..

6. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 16. novembra 2011, č. k. 3Cb/25/2004-680, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 513 472,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 17% zo sumy 513 472,24 eur od 11. apríla 2001 do zaplataenia, žalobcovi v 2. rade sumu 113 265,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 17% od 11. apríla 2001 do zaplataenia, žalobcovi v 3. rade sumu 128 368,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 17% od 11. apríla 2001 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobcovi v 1. rade, 2. rade a 3. rade priznal náhradu trov konania.

7. Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 12. júna 2012, č. k. 4Obo/112/2011-774, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Krajský súd v Bratislave uznesením z 06. augusta 2013, č. k. 3Cb/25/2001-941 pripustil vystúpenie žalobcu v 1. rade spoločnosti ROGEST, s.r.o. (predtým ROGEST, a.s.) z konania a pripustil zmenu žaloby tak, že žalobca v 3. rade spoločnosť RENT LTD sa domáha zaplataenia 641 840,29 eur s príslušenstvom.

9. Krajský súd v Bratislave vo veci samej opätovne rozhodol rozsudkom z 25. novembra 2014, č. k. 3Cb/25/2004-978, tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi v 1. rade 49 027,10 eur s 17% úrokom z omeškania ročne od 11. apríla 2001 do zaplataenia, žalobcovi v 2. rade sumu 225 524,62 eur s 17% úrokom z omeškania ročne od 11. apríla 2001 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

10. Na odvolanie žalobcu v 1. rade a v 2. rade a žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky

uznesením z 29. februára 2016, č. k. 4Obo/1/2015-1028, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie vo veci opätovne konal a dokazovaním zistil, že spoločnosť ROGEST, a.s. nadobudla od spoločnosti NOVA Design, s.r.o. na základe kúpnej zmluvy vlastnícke právo k tovaru, ktorý pozostával zo siedmych kusov softwarových systémov IBM AS/400/typ 9402 A 02 za cenu 16 800 080,- Sk podľa fa. č. 20001. Spoločnosť ROGEST, a.s. predala ďalej predmetnú výpočtovú techniku na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14. marca 2000 spoločnosti ORESVO INVEST, a.s., Prostějov, Česká republika za kúpnu cenu 527 198,- USD. Spoločnosť ROGEST, a.s. na základe zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 01. apríla 2000 medzi prenajímateľom S+Z, s.r.o. a ROGEST, a.s. ako nájomcom a objednávke vodiča N. A. ako vodiča nákladného vozidla AVIA A 21.1 FURGON ŠPZ K.Q.K.XX-XX na prepravu tovaru-výpočtovej techniky, vykonával vodič objednanú prepravu z Bratislavy do Ostravy v Českej republike s miestom vykládky pre spoločnosť ORESVO INVEST, a.s., Prostějov, Česká republika. Spoločnosť ROGEST, a.s. uzavrela s Dopravnou poisťovňou poisťnú zmluvu č. 520000151 na jednorazové poistenie prepravovaného tovaru v medzinárodnej cestnej preprave, pričom cena prepravovaného tovaru bola stanovená v sume 16 800 000,- Sk. Dňa 19. apríla 2000 o 01:45 hod došlo počas prepravy na ceste I/62 v smere od Senca na Sládkovičovo k dopravnej nehode medzi osobným motorovým vozidlom zn. VW Golf rumunskej ŠPZ K.I. XX-A.O.A., ktoré riadil rumunský štátny občan B. Q. a nákladným vozidlom, ktoré prepravovalo poistený tovar zn. AVIA A 21.1 FURGON ŠPZ K.Q.K. XX-XX, ktoré riadil tuzemský vodič N. A.. V dôsledku bočného stretu nákladné vozidlo zišlo zo svahu a prevrátilo sa do rieky, čoho následkom zostalo z dvoch tretím zatopené, vrátane tovaru, ktoré vozidlo prevážalo, čím sa tovar znehodnotil. Nehodu vyšetril príslušník Okresného riaditeľstva PZ-dopravného inšpektorátu v Senci a nehodu zaevidoval pod č. p. ORP: 165/2000, pričom vinu na nehode a vzniknutej škode nesie výlučne rumunský štátny občan.

12. Súd prvej inštancie z dôvodu medzinárodného prvku aplikoval Jednotnú dohodu medzi organizáciami - Slovenská poisťovňa, a.s. a CAROM S.A., uzavretú dňa 19.-20.10.1989. Na uvedenú situáciu aplikoval aj ustanovenia zákona č. 97/1963 Zb. a Dohovor o práve použiteľnom na dopravné nehody pod č. 130/1976 Zb.. Rumunskú poisťovňu CAROM S.A., Bukurešť na území Slovenskej republiky zastupuje označený žalovaný, preto súd prvej inštancie konštatoval, že je splnená podmienka pasívnej legítimácie označeného žalovaného v spore.

13. Podľa názoru súdu prvej inštancie s odkazom na ustanovenia § 1 ods. 1 písm. b/ a § 3 ods. 1 písm. b/ c/ vyhlášky č. 423/1991 Zb. ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, došlo ku vzniku poisťnej udalosti, na ktorú sa vzťahuje poistenie zo „zelenej karty“. Súd sa preto ďalej zaoberal otázkou uplatneného nároku z hľadiska posúdenia skutočnej škody, ako aj ušlého zisku v zmysle § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že znalecké posudky č. 18/2000 a č. 2/00 sú v zjavnom rozpore, čo sa týka výsledkov ohliadky a stavu počítačov, ako aj v stanovení ich hodnoty, pričom znaleckým posudkom č. 18/2000 nebola ani stanovená hodnota počítačov a znaleckým posudkom č. 2/00 bolo konštatované, že počítače neboli znečistené blatom čo je v priamom rozpore so stavom zisteným v posudku č. 070/06/10/2007, v ktorom bolo zistené, že aj po siedmych rokoch boli počítače znečistené blatom a vykazujú stopy po zatečení. Z uvedeného dôvodu považoval súd prvej inštancie závery znaleckých posudkov č. 18/2000 a č. 2/00 za nehodnoverné. K znaleckému posudku č. 04/2007 uviedol, že znalecký posudok bol vypracovaný bez ohliadky, len na základe technickej dokumentácie. Za najodbornejší, najprecíznejší a najhodnovernejší považoval súd znalecký posudok č. 070/06/10/2010 VÚSO. Uvedené odôvodnil tým, že predmetné počítače boli znalcom ohliadnuté, bola spracovaná potrebná fotodokumentácia, bol posúdený ich stav a funkčnosť a na základe technického stavu a príslušných koeficientov bola stanovená všeobecná cena počítačov. Z uvedených dôvodov si súd osvojil závery znaleckého posudku č. 070/06/10/2010 VÚSO.

14. Všeobecnú cenu siedmych kusov počítačov IBM AS/400 a siedmych kusov software OS QWERTY na základe vykonaného dokazovania súd ustálil na sume 7 883,- eur (237 489,- Sk). Vo vzťahu k ušlému zisku vychádzal súd prvej inštancie zo znaleckého posudku č. 1/2012, vypracovaného znaleckou organizáciou PRODIT, s.r.o., v ktorom bol ušlý zisk vyčíslený na sumu 266 668,72 eur.

15. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobou z 09. mája 2001 sa žalobca domáhal zaplatenia ušlého zisku vo výške 177 329,75 eur (5 342 236,- Sk). Podaním žalobcu doručeným súdu dňa 07. novembra

2006 upravil pôvodný žalobca výšku uplatňovaného ušlého zisku na sumu 266 666,06 eur. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa mohol zo záznamu o dopravnej nehode Okresného riaditeľstva PZ v Senci, č. p. ORP: 165/200 zo dňa 19. apríla 2000 dozvedieť, kedy došlo k dopravnej nehode a kto nehodu zaviniť. Preto odo dňa 19. apríla 2000 začala plynúť premlčacia doba v súlade s § 104 a § 106 Obč. zák., ktorá uplynula 20. apríla 2003. Vzhľadom na uvedené, všetky zmeny žaloby týkajúce sa nároku na zaplatenie ušlého zisku, ktoré v konaní navrhol pôvodný žalobca, ako aj terajší žalobcovia v 1. a 2. rade, sú v sume prevyšujúcej pôvodne uplatnenú sumu 177 329,75 eur premlčané. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že celková náhrada škody bola dôvodne uplatnená voči žalovanému v sume 185 212,75 eur. Uplatnené pohľadávky žalobcov v 1. a 2. rade boli vo vzájomnom pomere 1:5,6 k celku. Preto dôvodne uplatnenú náhradu škody v sume 185 212,75 eur súd pomerne rozdelil v pomere 1:5,6 tak, že žaloba bola zo strany žalobcu v 1. rade dôvodná v sume 33 073,70 eur a u žalobcu v 2. rade v sume 152 139,05 eur. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania po márnom uplynutí 15 dní od skončenia vyšetrovania poisťovňou, pričom Slovenská poisťovňa, a.s. oznámila pôvodnému žalobcovi listom zo dňa 26. marca 2001, že odmieta plniť. Dňom 11. apríla 2001 sa žalovaný dostal do omeškania a keďže výška uplatnených úrokov z omeškania neprevyšuje výšku úrokov z omeškania upravenú v § 502 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, súd uplatnené úroky z omeškania žalobcom v 1. a 2. rade priznal.

16. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca v 2. rade a žalovaný. Krajskému súdu v Bratislave bolo dňa 11. júla 2016 doručené aj podanie žalobcu v 1. rade označené ako odvolanie. Z obsahu tohto podania bolo zistené, že ide o totožné podanie, aké podal žalobca v 1. rade ako odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. novembra 2014, č. k. 3Cb/25/2004-978. V samotnom podaní je uvedené, že smeruje proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. novembra 2014 a podanie je datované na 01. decembra 2014. Z uvedeného je teda zrejmé, že nejde o odvolanie smerujúce proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. júna 2016, č. k. 3Cb/25/2004-1052, ale iba o opätovné doručenie odvolania smerujúceho proti skoršiemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej, ktoré bolo následne odvolacím súdom zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie vo veci.

17. Žalobca v 2. rade v odvolaní poukázal na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.), t. j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že za účelom poistenia prepravovaného tovaru bola medzi pôvodným žalobcom spoločnosťou ROGEST a.s. a poisťiteľom spoločnosťou Dopravná poisťovňa a.s. uzavretá poisťná zmluva č. 520000151. S poukazom na § 813 ods. 1 Obč. zák. žalobca v 2. rade tvrdí, že poisťovňa mala plniť žalobcovi nie len na základe zákonného poistenia vzťahujúceho sa na vozidlo, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu, ale aj na základe uzatvorenej poisťnej zmluvy č. 520000151 na jednorazové poistenie tovaru v medzinárodnej cestnej preprave. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý ustálil všeobecnú cenu serverov IBM AS/400 a software QWERTY na sumu 7 883,- eur na základe znaleckého posudku č. 070/6/10/2007-VÚSO, z dôvodu, že tento dôkaz je možné považovať len za listinný dôkaz ako odborné vyjadrenie, ale nie je ho možné posudzovať ako znalecký posudok a odvolávať sa naňho v rozhodnutí. Uvedený znalecký posudok bol vypracovaný pre účely trestného konania s nesprávnym zadaním a záverom, pričom vzniká pochybnosť o jeho objektivite, keďže bol vypracovaný na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní bez prítomnosti žalobcu so zameraním sa na funkčnosť počítačov a na základe funkčnosti bola odôvodnená hodnota poškodeného tovaru. K ušlému zisku vyčíslenému súdom prvej inštancie uviedol, že ušlý zisk je suma, ktorá je rozdielom medzi nadobúdacou cenou a možným predajom, pričom nárok na ušlý zisk bol uplatnený včas a riadne. Záver súdu o celkovej náhrade škody vo výške 185 212,75 eur je podľa žalobcu v 2. rade nesprávnym právnym záverom. Z uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 113 165,93 eur s 17% ročným úrokom z omeškania od 11. apríla 2001 do zaplatenia, žalobcovi v 2. rade sumu 641 840,29 eur s 17% ročným úrokom z omeškania od 11. apríla 2001 do zaplatenia, to všetko do

troch dní od právoplatnosti a zároveň, aby priznal žalobcovi v 1. rade a žalobcovi v 2. rade trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacieho konania.

18. Žalovaný v odvolaní vytykal súdu prvej inštancie nesprávny procesný postup, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 písm. b/ C. s. p.), inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 písm. d/ C. s. p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 písm. f/ C. s. p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 písm. h/ C. s. p.). Žalovaný uvedené odôvodnil skutočnosťou, že zelená karta, ktorá mu bola predložená sa vzťahuje k motorovému vozidlu VW Golf, registračné číslo: BH-06-SPS, pritom pôvodný žalobca žalovanému v oznámení dopravnej nehode zo dňa 20. apríla 2000 uviedol, že k dopravnej nehode došlo z dôvodu vytlačenia vozidla prepravujúceho počítačové systémy vozidlom s evidenčným číslom K.I. XX-XX. Uvedené evidenčné číslo vozidla je zároveň uvedené aj v potvrdení o malej dopravnej nehode vypracovanej dňa 19. apríla 2000 OR PZ v Senci. K motorovému vozidlu VW Golf K.I. XX-XX žiadny zo žalobcov nepredložil zelenú kartu, ani iný doklad preukazujúci poistenie vozidla, ktoré by zakladalo povinnosť žalovaného uhradiť poškodenému náhradu vzniknutej škody. Žalovaný preto tvrdí, že nebol preukázaný právny základ žalobcom vzneseného nároku. Nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces vidí žalovaný v skutočnosti, že súd nerozhodol o námietke zaujatosti vznesenej žalovaným proti spoločnosti PRODIT, spol. s r.o. ako znalcovi ustanovenom súdom. Žalovaný ďalej uviedol, že záver súdu prvej inštancie o výške ušlého zisku nepovažuje za správny, keďže súd neuviedol, ako zohľadnil v rozhodnutí skutočnosti tvrdené a zistené z ďalších dôkazov o skutočnej hodnote zničených vecí, nezaplatení kúpnej ceny za ich nadobudnutie a to napriek tomu, že tieto skutočnosti majú podstatný vplyv na posúdenie výšky ušlého zisku. Podľa názoru žalovaného je kúpna zmluva uzatvorená medzi spoločnosťou ROGEST, a.s. (ako predávajúcim) a ORESVO INVEST, a.s. (ako kupujúcim), označená ako zmluva o predaji, predmetom ktorej mala byť kúpa prepravovaných počítačov spoločnosťou ORESVO INVEST, a.s. a ktorou žalobca dôvodil nárok na ušlý zisk, neplatná z dôvodu, že v deň podpisu predmetnej kúpnej zmluvy nemohla byť spoločnosť ROGEST, a.s. vlastníkom prevádzaných počítačov, keďže zo znenia kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou ROGEST, a.s. (ako kupujúcim) a NOVA Design s.r.o. (ako predávajúcim) mal kupujúci nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu zmluvy dňom úhrady dohodnutej ceny, pričom k úhrade dohodnutej kúpnej ceny neprišlo. Žalovaný ďalej uvádza, že priznanie ušlého zisku v takej výške, akú priznal súd prvej inštancie je v rozpore so zásadou predvídateľnosti náhrady škody a nie je možné tak neprímerane vysoké rozmnoženie majetku považovať za pravidelný chod vecí. Žalovaný na záver uviedol, že pôvodný žalobca nikdy neuhradil kúpnu cenu za nadobudnutie predmetných počítačových systémov spoločnosti NOVA Design s.r.o., pričom uvedenú skutočnosť bolo potrebné zohľadniť pri určovaní výšky skutočnej škody. Súd prvej inštancie opomenul a v odôvodnení rozsudku vôbec neuvádza a nevysvetľuje, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov pri skúmaní právneho základu vzneseného nároku vychádzal a kými úvahami sa pri hodnotení týchto dôkazov riadil. Preto žalovaný odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh žalobcov zamietá v celom rozsahu a žalovanému priznal náhradu trov konania.

19. K odvolaniu žalovaného sa podaním zo dňa 04. augusta 2016 vyjadril žalobca v 2. rade, kde opätovne zdôraznil, že znalecký posudok č. 070/6/10/2007-VUSO nie je možné zohľadňovať inak ako listinný dôkaz, ktorého relevancia a význam sú zásadným spôsobom spochybnené a ktorého objednávateľom bolo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave a nie sporové strany v tomto konaní. Podľa názoru žalobcu v 2. rade je hodnoverným znaleckým posudkom jedine znalecký posudok č. 04/2007 zo dňa 06. septembra 2007, vypracovaný znalcom Ing. Milanom Kempným. Žalobca v 2. rade ďalej uviedol, že tovar, ktorý bol dopravnou nehodou poškodený, bol riadne poistený a poistná zmluva bola uzavretá na poistnú sumu 16 800 000,- Sk. K argumentom žalovaného spochybňujúcich výšku ušlého zisku uvádza, že žalovanému neprináleží hodnotiť výšku kúpnej ceny tovaru, keďže tým spochybňuje základné princípy podnikania ako aj princíp zmluvnej slobody.

20. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 05. augusta 2016 spochybňuje argumentáciu žalobcu v 2. rade o povinnosti žalovaného plniť z poistnej zmluvy č. 520000151 uzavretej medzi spoločnosťou ROGEST, a.s. a spoločnosťou Dopravná poisťovňa, a.s., keďže žalovaný nie je zmluvnou stranou tejto zmluvy a

preto ňou nemôže byť viazaný. Žalobca mal možnosť uplatniť si svoj nárok na plnenie z poisťnej zmluvy voči Dopravnej poisťovni, a.s., čo však podľa vedomia žalovaného neurobil a uplatnil si svoj nárok voči žalovanému na základe zelenej karty, a teda v zmysle vyhlášky č. 423/1991 Zb.. Žalovaný naďalej zotrúva na svojich tvrdeniach ohľadom nepredloženia zelenej karty k motorovému vozidlu VW Golf s evidenčným číslom K.I. XX-XX. Na námietky žalobcu v 2. rade proti znaleckému posudku vypracovanému Výskumným ústavom súdnej optiky, s.r.o., č. 070/06/10/2007 VÚSO upozornil na skutočnosť, že uvedený posudok potvrdil aj súdom stanovený znalec Ing. Vladimír Antoška vo svojom znaleckom posudku č. 045/2010. K tvrdeniu žalobcov, že pre posúdenie serverových systémov je potrebný znalec v odbore výpočtová technika, žalovaný uvádza, že v zmysle prílohy č. 6 Inštrukcie č. 7/2009 Ministerstva spravodlivosti SR č. 23635/2009-51 o organizácii a riadení znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti, odvetvie „Elektronika“ v sebe zahŕňa „zariadenia, ktoré pre svoju činnosť v súlade so sprievodnou a technickou dokumentáciou nevyhnutne využívajú elektrickú energiu v rozsahu do hranice bezpečných napätí definovaných osobitným predpisom“ (teda aj počítačové systémy) a odvetvie „odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky“ v sebe zahŕňa „stanovenie hodnoty elektrických a elektronických zariadení všetkých druhov (teda aj počítačových systémov). Preto má žalovaný za to, že tím Výskumného ústavu súdnej optiky mal potrebnú kvalifikáciu a oprávnenie na posúdenie hodnoty zničených zariadení.

21. K vyjadreniu žalovaného doručil dňa 07. októbra 2016 svoje vyjadrenie žalobca v 1. rade. V uvedenom vyjadrení však len poukazyval na poisťnú zmluvu č. 520000151 a na ustanovenia § 790, § 795, § 807 a § 813 Obč. zák.. K uplatnenému ušlému zisku uviedol, že nárok na jeho zaplatenie bol uplatnený riadne a včas. Záver súdu o všeobecnej hodnote tovaru vo výške 7 883,- eur a celkovej náhrade škody vo výške 185 212,75 eur nepovažuje žalobca v 1. rade za správny.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj najvyšší súd) ako súd odvolací (§ 470 ods. 4 zákona C. s. p.) po zistení, že odvolanie žalobcu v 2. rade a žalovaného bolo podané v lehote podľa § 362 ods. 1 C. s. p., oprávnenou osobou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu namietaných dôvodov odvolania (§ 379 a 380 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v 2. rade a žalovaného nie je dôvodné.

23. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 19. apríla 2000 o 01:45 hod došlo počas prepravy na ceste I/62 v smere od Senca na Sládkovičovo k dopravnej nehode medzi osobným motorovým vozidlom zn. VW Golf rumunskej ŠPZ K.I. XX-A.O.A. a nákladným vozidlom, ktoré prepravovalo poistený tovar zn. AVIA A 21.1 FURGON ŠPZ K.Q.K. XX-XXX. V dôsledku kolízie vozidiel nákladné vozidlo zišlo zo svahu a prevrátilo sa do rieky, pričom zostalo z dvoch tretín zatopené, vrátane tovaru, ktoré vozidlo prevážalo, čím sa tovar znehodnotil. Podľa názoru súdu došlo k vzniku poisťnej udalosti, na ktorú sa vzťahovalo poistenie zo „zelenej karty“, preto na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 423/1991 Zb. ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Za účelom posúdenia nároku na náhradu škody ako aj ušlého zisku bolo vykonané dokazovanie, pričom súd prvej inštancie si osvojil závery znaleckého posudku č. 070/06/10/2007 VÚSO určujúceho všeobecnú cenu poškodeného tovaru, ako aj znaleckého posudku č. 1/2012 vypracovaného znaleckou organizáciou PRODIT, s.r.o., v ktorom bola vyčíslená výška ušlého zisku. Súd zároveň posúdil žalovaným vznesenú námietku premlčania a konštatoval, že zmeny žaloby týkajúce sa nároku na zaplatenie ušlého zisku, ktoré v konaní uplatnil pôvodný žalobca ako aj žalobcovia v 1. a 2. rade po uplynutí premlčacej doby dňa 20. apríla 2003 sú vo výške prevyšujúcej pôvodne žalobou uplatnenú sumu premlčané. Celkovú náhradu škody vyčísli vo výške 185 212,75 eur, pričom na základe vzájomného pomeru pohľadávok žalobcov 1:5,6 priznal žalobcovi v 1. rade náhradu škody vo výške 33 073,70 eur a žalobcovi v 2. rade vo výške 152 139,05 eur.

24. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi v nich uvedenými, stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie ich správnosti (§ 387 ods. 2 C. s. p.), reagujúc na odvolacie námietky žalobcu v 2. rade a žalovaného, uvádza nasledovné.

25. Žalobca v 2. rade vo svojom odvolaní poukázal na skutočnosť, že medzi spoločnosťou ROGEST, a.s. a Dopravnou poisťovňou, a.s. prišlo k uzavretiu poisťnej zmluvy na poistenie majetku podľa § 806 a nasl. Obč. zák., pričom predmetom poistenia bol prepravovaný tovar pozostávajúci z počítačových systémov, v dôsledku poškodenia ktorých sa žalobcovia domáhajú náhrady škody. V odvolaní pritom uviedol, že žalovaný mal povinnosť plniť nie len na základe zákonného poistenia tzv. zelenej karty, ale aj

na základe tejto poisťnej zmluvy. Najvyšší súd k týmto tvrdeniam žalobcu v 2. rade uvádza, že je potrebné rozlišovať medzi právom na poistné plnenie z uzavretej poisťnej zmluvy podľa § 806 a nasl. Obč. zák. a právom na nahradenie poškodeným uplatnenej náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa vzťahuje zákonné poistenie podľa vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 423/1991 Zb. ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „vyhláška č. 423/1991 Zb.“). Predmetom tohto súdneho konania je pôvodným žalobcom uplatnené právo na plnenie z tzv. zelenej karty práve na základe vyhlášky č. 423/1991 Zb., žalobcovi pritom nič nebránilo, aby v prípade vzniku poisťnej udalosti predpokladanej poistnou zmluvou uzavretej na poistenie majetku, ktorú uzatvoril s Dopravnou poisťovňou, a.s., si u tejto uplatnil právo na poistné plnenie. Žalovaný však nemôže byť zviazaný z právneho úkonu (poisťnej zmluvy) iných subjektov, konkrétne pôvodného žalobcu ROGEST, a.s. a Dopravnej poisťovne, a.s., preto je uvedené tvrdenie žalobcu v 2. rade o povinnosti plnenia žalovaného z uzavretej poisťnej zmluvy na prepravovaný tovar neopodstatnené. Žalobca v 2. rade poukázal aj na ustanovenie § 813 Obč. zák.. Uvedené ustanovenie sa uplatňuje v prípade, keď poistná udalosť bola spôsobená tretou osobou. Upravuje situáciu, kedy môže dôjsť ku kumulácii plnenia osoby, ktorá spôsobila škodu na poistenom majetku titulom náhrady škody a plnenia poistiteľa z poisťnej udalosti titulom vzniku poisťnej udalosti predpokladanej poistnou zmluvou. Základným predpokladom upraveným v hypotéze tohto ustanovenia je poskytnutie poistného plnenia zo strany poistiteľa. V prejednávanej príhode je však zrejmé, že uvedené ustanovenie by sa ani nemohlo na danú situáciu aplikovať, keďže sa týka poistenia majetku podľa ust. § 806 a nasl. Obč. zák. a nie práva na nahradenie poškodeným uplatnenej náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa vzťahuje zákonné poistenie podľa vyhlášky č. 423/1991 Zb., ktoré je predmetom tohto súdneho konania. 26. K námietkam žalobcu v 2. rade vo vzťahu k znaleckému posudku č. 070/6/10/2007 VÚSO, na základe ktorého bola určená všeobecná cena serverov IBM AS/400 a siedmych kusov software OS QWERTY na sumu 7 883,- eur najvyšší súd uvádza, že konajúci súd mal možnosť namiesto posudku znalca použiť potvrdenie alebo odborné vyjadrenie príslušného orgánu, o správnosti ktorých nemá súd pochybnosti. Aj súdny znalec Ing. V. Antoška vo svojom znaleckom posudku č. 045/2010 potvrdil, že znalecký posudok č. 070/06/10/2007 je možné považovať za odborné vypracovaný posudok. Súd prvej inštancie dostatočne zdôvodnil z akých dôvodov sa priklonil k záverom práve tohto znaleckého posudku.

27. Vo vzťahu k namietanému nesprávne právne posúdeniu premlčania práva na ušlý zisk odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia § 104 a § 106 ods. 1 Obč. zák. a správne určil, že podanie pôvodného žalobcu z 09. mája 2006, ktorým upravil pôvodný žalobca výšku ušlého zisku z 177 329,75 eur (uplatnených žalobou z 09. mája 2001) na 266 666,06 eur, ako aj ďalšie nasledujúce zmeny žaloby sú v sume prevyšujúcej pôvodne uplatnenú sumu 177 329,75 eur premlčané. Žalobca v 2. rade len strohým konštatovaním o včasnosti uplatnenia nároku na zaplatenie ušlého zisku žiadnym odôvodneným spôsobom nespochybnil záver súdu o jeho premlčaní vo výške presahujúcej sumu 177 329,75 eur.

28. Žalovaný za zásadný nedostatok odvolaním napadnutého rozhodnutia považuje skutočnosť, že nebol preukázaný právny základ žalobcom vzneseného nároku, kedy počas celého konania nebola predložená žalovanému zelená karta vzťahujúca sa na motorové vozidlo VW Golf s evidenčným číslom K.I. XX-XX. Najvyšší súd k odvolacej námietke žalovaného konštatuje, že z listinných dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie - záznamu o dopravnej nehode z 19. apríla 2000 a potvrdenia č. p. ORP 165/2000 z 26. apríla 2000 vystaveného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Senci vyplýva, že účastníkmi dopravnej nehody dňa 19. apríla 2000 boli motorové vozidlá VW Golf rumunskej značky K.I. XX-A.O.A., vodičom ktorého bol B. Q. a AVIA ŠPZ K.Q.K.XX-XX, vodičom ktorého bol N. A.. Je teda jednoznačne preukázaný skutkový záver, že účastníkom dopravnej nehody bolo motorové vozidlo VW Golf s evidenčným číslom K.I. XX-A.O.A., na ktoré sa vzťahuje aj zelená karta č. G.U.-P.U.-XX/L. XXXXXXXX predložená žalovanému ešte pôvodným žalobcom. Uvedená odvolacia námietka žalovaného nie je preto dôvodná.

29. V súvislosti s odvolacím dôvodom žalovaného, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho námietke zaujatosti vznesenej voči znalcovi ustanovenému uznesením Krajského súdu v Bratislave z 23.11.2012 č. k. 3Cb/25/2004-797 - spoločnosti PRODIT, spol. s r.o., odvolací súd konštatuje, že uvedené procesné pochybenie súdu nedosahuje takú intenzitu, za ktorej naplnenia je možné považovať takýto postup súdu

za postup porušujúci právo odvolateľa na spravodlivý proces. Malo by ísť teda o taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. V kontexte celého konania nie je možné uvedené pochybenie súdu považovať za postup naplnajúci odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Uvedený záver podporuje aj skutočnosť, že jediným dôvodom vznesenia námietky zaujatosti voči súdom ustanovenému znalcovi zo strany žalovaného je záväzkový vzťah medzi znalcom-spoločnosťou PRODIT, spol. s r.o. ako poisteným a poisťiteľom Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., ktorý v predmetnom konaní za žalovaného od 1.1.2002 koná. Predmetom tohto záväzkového vzťahu je poistenie zodpovednosti za škodu, pričom vykonávanie poisťovacej činnosti (aj v rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu) je základným predmetom činnosti poisťovne. Uzavretie štandardnej poisťnej zmluvy medzi ustanoveným znalcom a poisťovňou, ktorá v konaní zastupuje účastníka, nemožno považovať bez ďalšieho za dôvod vylúčenia znalca pre jeho pomer k sporu, stranám alebo ich zástupcom v zmysle § 59 C. s. p. (predtým § 17 O. s. p.)

30. Žalovaný v odvolaní namietal aj nesprávne rozhodnutie súdu o uplatnenom nároku na ušlý zisk s poukázaním na neplatnosť kúpnej zmluvy, uzavretej 14. marca 2000 medzi spoločnosťou ROGEST, a.s. ako predávajúcim a spoločnosťou ORESVO INVEST, a.s. ako kupujúcim z dôvodu, že v čase podpisu zmluvy nebol predávajúcim vlastníkom predmetu kúpy. Odvolací súd k predmetnej námietke žalovaného uvádza, že v ten istý deň 14. marca 2000 uzavrela spoločnosť NOVA Design s.r.o. ako predávajúci a spoločnosť ROGEST, a.s. ako kupujúci, kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa siedmich kusov počítačov IBM AS/400 a siedmich kusov software OS QWERTY, pričom podľa článku V. predmetnej zmluvy (zmenený dodatkom č. 1) nadobúda kupujúci vlastnícke právo k predmetu zmluvy dňom úhrady dohodnutej ceny. Prípadné nezaplatenie kúpnej ceny za predmetné počítačové systémy spoločnosti NOVA Design s.r.o. nezakladá neplatnosť nadväzujúcej kúpnej zmluvy zo dňa 14. marca 2000 uzavretej medzi spoločnosťou ROGEST, a.s. ako predávajúcim a ORESVO INVEST, a.s. ako kupujúcim, tak ako dôvodí žalovaný. Potrebné je rozlišovanie medzi dvomi fázami zmluvného prevodu vlastníckeho práva, obligáčnou a translačnou. Kúpna zmluva má pritom účinky obligáčnej, kedy sa predávajúci zaväzuje, že kupujúcemu predmet kúpnej zmluvy obstará, resp. predá. Nie je pritom nevyhnutnou podmienkou, aby bol v čase uzavretia kúpnej zmluvy predávajúci aj vlastníkom predmetu kúpy. Kúpnu zmluvu, pri ktorej predávajúci nie je vlastníkom predmetu kúpy v dobe jej uzavretia, treba považovať za platnú, pokiaľ predávajúci dodatočne vlastnícke právo nadobudne. Námietka neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu uvádzaného žalovaným nie je preto opodstatnená a právny záver súdu prvej inštancie ohľadom priznania práva na ušlý zisk je správny.

31. K odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa výšky priznaného ušlého zisku odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal zo záverov a vyčíslenia ušlého zisku obsiahnutom v znaleckom posudku č. 1/2012 vypracovanom znaleckou organizáciou PRODIT, s.r.o. Ušlý zisk je ujma, spočívajúca v tom, že u poškodeného nepríde v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt aj keď sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravidelný chod vecí a prejavuje sa stratou očakávaného prínosu, nie zmenšením majetku. S poukázaním na zásadu zmluvnej autonómie uplatňujúcej sa v obchodnoprávných vzťahoch aj pri určovaní kúpnej ceny a platnosť kúpnej zmluvy týkajúcej sa predaja zničených vecí, je možné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o priznaní výške ušlého zisku.

32. Odvolací súd preto vyhodnotil odvolacie dôvody žalovaného a žalobcu v 2. rade ako nedôvodné a napadnutý rozsudok, stotožňujúc sa s jeho správnosťou, v zmysle § 387 C. s. p. potvrdil ako vecne správny.

33. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca v 1. rade, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (262 ods. 2 C. s. p.).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (419 C. s. p.)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je: a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).